

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 184/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Милутиновић, адвокат из ..., против тужених "Железнице Србије" а.д. Београд, и "Инфраструктура железнице Србије" а.д. Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Трећег основног суда у Београду, на седници већа одржаној 03.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом предмету месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Нишу се решењем П1 3321/19 од 08.01.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет је уступио Трећем основном суду у Београду, указујући да је тужени "Инфраструктура железнице Србије" а.д. у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Нишу, а да из доказа у спису произлази да је тужилац обављао послове у Секцији ЗОП Београд, са местом рада у Батајници, тако да је сагласно члану 60. Закона о парничном поступку, за поступање у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је уз акт П1 156/20 од 21.05.2020. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог негативног сукоба надлежности, указујући да у конкретном случају не постоји искључива месна надлежност Трећег основног суда у Београду, у смислу члана 19. Закона о парничном поступку, а како по приговору није одлучено у року прописаном одредбом члана 19. став 3. ЗПП, то није било законских услова да се Основни суд у Нишу огласи месно ненадлежним.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08...113/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, из списка произлази да је тужилац Основном суду у Нишу поднео тужбу против тужених "Железнице Србије" а.д., са седиштем у Београду и "Инфраструктура железнице Србије" а.д., са седиштем у Београду, ради исплате (топлог оброка и регреса) по основу рада на пословима ... у Секцији ЗОП Београд, са местом рада у Батајници.

Одредбом члана 60. Закона о парничном поступку прописано је да ако је у спору из радног односа тужилац запослени, за суђење је, поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

Како тужилац у конкретном случају поднетом тужбом тражи исплату накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од 01.05.2015. године до 31.05.2018. године, у ком периоду је био запослен код туженог у организационој јединици у Београду – Батајници, те како је тужени "Инфраструктура железнице Србије" а.д., са седиштем у Београду, у одговору на тужбу и поднеску од 30.10.2018. године, истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Нишу с позивом на одредбу члана 60. Закона о парничном поступку, то је у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду, као суд на чијем подручју се рад обавља.

Како је рок прописан чланом 19. став 3. ЗПП, инструкциони рок, а не преклузивни, Врховни касациони суд је оценио да је у конкретном случају оправдано заснивање надлежности Трећег основног суда у Београду, у смислу члана 60. у вези са чланом 42. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је применом одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић